

Előfizetési díj helyben:

Egész évre 10 kor. — 30.
Egy óra 30.
Egy hétre 20.

—

Vidékre postai szétküldésre

Egész évre 13 kor.
Fél évre 7.

—

Egyes szám 4 fillér.

SZEKELYSEG

POLITIKAI NAPILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Főtér 7. szám alatt.

—

Hirdetők csm 8 fillér,
iparosok és kereskedők ked
vezményben részesülnek.

—

Nyilttér soronként 40 fill.

—

Kéziratok nem adak vissza.

Kiadja a marosvásárhelyi függetlenségi és 48-as párt
támogatásával
a „SZEKELYSEG” lapkiadó vállalat.

Felelős szerkesztő:
SZ. SZAKÁTS PÉTER.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonja 101. sz.
Hirdetési- és nyilttéri díjak előre fizetendők.

A függ. párt és a szociálisták.

A függetlenségi párt a „szabadság, egyenlőség és testvériség” hármas szent jelszavát hangoztatja: s politikai magatartásában is ezen eszmények szabják meg irányát. A mi pártunk a szabad eszmék kultuszának él; 48-as hagyományai küzdésre keltik a teljes polgári egyenlőség minden kívánalmi érdekében; akarja gazdasági téren a viszonyok javítását, a szegény nép helyzetének, megélhetésének könnyítését, a léte minimum adómentességét, a progresszív adót, a fogyasztási adók legsérelmesebbjeinek — különösen, a melyek a szegény munkásosztályt sújtják — teljes eltörlését; a hitbizományok megszüntetését, a latifundiumoknak a holt kéz zsibbasztó nyomása alóli felszabadulását. A közszabadságok terén évek óta harcrol az egyesülési és gyülekezési jog mellett; követeli az általános választói jog megadását, minden adócenzustól, a községenkénti titkos szavazást: szóval az igazi nép akarat szabad megnyilatkozhatóságának teljességét. Benne van e párt programjában — mint fundamentum, melyen minden társadalmi alkotása épül — a lelkiismereti és egyéni szabadság szentsége, minden sértő korlátozástól felszabadultan; és a véleménynyilvánítás, a sajtó-szabadság teljessétele. Küzd a kiváltságok, ezimek, rangok megszüntetéséért, s a közigazgatásban is a valódi népakaratot alapuló önkormányzatért.

Szóval e párt programjának tetemes része egybevág a szociálisták törekvéseinek teljesen tiszteletreméltó és jogos részeivel; de egyben lényegesen eltér, homlok egyenest ellentétben álló, soha ebben azokkal egyetérténi nem fog, míg a világ világ lesz: és ez a legelső és legszentebb alapelv: az ezredéves magyar hazának lángoló szeretete! Mi első sorban és mindenekelőtt hazafiak vagyunk, magyarok vagyunk és azok akarunk és

fogunk maradni. Még a szentebb, legmagasztosabb eszme és emberi örök igazság is csak a magyar haza mindenekelőtt való érdekének próbakövének mutatja meg nekünk a maga értékét.

Csak természetesnek találhatjuk tehát azt a vehementiát, amelylyel a nemzetközi szociálisták támadják a legmagyarabb ellenzékét. Támadják pedig azon alkalomból, hogy ez a párt felzudult az országgyűlésen, mikor egyik nemzetiségi képviselő tetteleg bántalmazott két fiut, mert ezek a himnuszt és szöveget énekelték. A függetlenségi párt nem akarja tűrni, hogy a magyar hazát bárki büntetlenül gyalázhassa, bántalmazhassa; s egyik; legjelesebb tagja a pártnak, Krasznay Ferencz indítványt is nyújtott be az összeférhetetlenségi törvény olyan kiegészítése iránt, hogy a haza- és nemzetellenes cselekvés a képviselői állással összeférhetetlennek nyilváníttassék.

A függetlenségi párt helyeselte ezt az indítványt, sőt hozzájárult ahhoz maga a miniszterelnök is s így minden valószínűség szerint törvénybe fog kerülni a hazaellenes üzemek összeférhetetlensége.

A nemzetközi szociálisták ezt a dolgot a véleményszabadság és a képviselői immunitás ellen intézett támadásnak tekintik; a melyből azt látjuk, hogy a képviselőházat is amolyan uri kaszinó-féle testületnek akarják átgyurni, ahonnan a társaságnak nem tetsző alakokat egyszerűen kigolyózzák. Ha ez így volna, elhihetik t. szociálista honfitársaink, hogy igen sokan volnának a házban — ezek között e sorok írója is — kik megvetéssel hagynák oda azt a csarnokot, mely ebben az esetben törvényalkotói hivatásától eltérve, csak klikk fészekké sülyedne alá.

Sok jogos panaszt és szemrehányást tehetnek a képviselőháznak éppen a szociálisták; mert kétségtelen, hogy az a sok elvadult brutálítás nem történt volna, melylyel különösen a bu-

dapesti rendőrség a szociálista üldözés idejében az egyéni szabadság leg-
elemibb szabályait is hitvány és vérlázító módon sárba tiporta, ha a képviselőházban kellő védelemre találtak volna a megfosztott elemek. De jelen esetben rosszul választották meg az alkalmat a támadásra, mert a Pavlovics-ügy semmiképpen sem arra való, hogy akár e szerencsétlen alkoholistát pártfogásába vegyék, akár a maguk törekvéseit a Pavlovicsokéval azonosítsák.

Kétségtelenül bolondság volna azt követelni, hogy az egész világ csupa nekünk tetsző, szájunk ize szerint való, szeretetreméltó emberekből álljon; az ellenvélemény üldözése pedig a türelmetlenség bizonyítéka; s ha ezt a hatalom teszi a keze alatt álló gyöngékel szemben: az a legközönségesebb zsarnokság jellegével bír. Ebben az esetben azonban nem erről van szó, de nemzeti védelemről, a nemzet élete ellen intézett merényletekkel szemben.

Ha már felfelé nem tudjuk ezt elérni, mert onnan lenyűgöz bennünket a szuronyok hatalma és a szerencsétlen államjogi helyzet, s tűrni vagyunk kénytelenek, mint a szemtelen legyek dongását: a Gotterhalte utálatos hangjait — de magunk között, ideleenn a magyar hazában meg kell tudnunk védeni nemzeti himnuszunkat, mert ennek bitangra hagyása csak teljes elerőtlenedésünknek s nemzeti érzésünk kiapadásának lenne nyomoruságos bizonyítéka. Ha van véderőnk a küllelenség ellen: kell lenni önerőnknek a „belső bitangok” ellen is; s meg kell akadályozni a bujtogató nemzetiségi agitátorok nemzetrontó, hazaellenes akna-munkáját.

Nagy kár volt a szociálistáknak a függetlenségi pártot s annak épen azt a jeles tagját támadni, ki a szociálistikus eszméknek egyik legképzettebb és leghivatottabb bajnoka; mert bármin szépítsék is a dolgot, vasárnapi népgyűlésük a Pavlovicsok mal-

mára igyekezett hajtani a vizet; azt pedig ne várják igaz, hazafias érzésű, jó magyar embertől, hogy minden rokonszenve daczára, melylyel a szociálisták jogos törekvései iránt viselkednek, kezet nyujtson azoknak, kik a nemzetiségekkel összefogva akarják lángba borítani és szétrobbantani a mi legszentebb eszményünket: a magyar nemzeti államot.

Benedek János.

Az önálló vámterület érdekében.

A függetlenségi párt által tervbe vett akció az önálló vámterület érdekében meglehetősen lassan indul meg. Az első népgyűlés ugyan meg lesz már a napokban Kézdivásárhelyen, azonban ez által még nem léptünk teljesen a cselekvés terére.

Pedig bizony a legfőbb ideje épen most lenne az akció teljes erővel való megindítására, a mikor a már megfenekleni látszó kiegyezési tárgyalások elejtett főnalát újból felvették az osztrák és a magyar miniszterek.

Az ujonnan megindított tárgyalások — ugylátszik — megint csak keserű csalódást fognak hozni a nemzetnek; legalább is erre mutat az, hogy az osztrák hírlapok örömmel üdvözlik az új tárgyalások megkezdését s halomra szavaznak mindenfelől bizalmat Körber urnak. Bizalmat pedig csak annak szoktak szavazgatni, a ki sikert ért el. Körber ur tehát sikert ért el, de akkor a magyar érdekek újból súlyos vereséget szenvedtek.

A dolgoknak illetén állása következtében tehát, most már rajtunk a sor, hogy fel-emeljük szavunkat s azáltal, hogy az önálló vámsorompók felállítását teljes erőnkkel követeljük, egyszermind tiltakozzunk minden megkárosításunkra törekvő kiegyezés megkötése ellen.

Városunkban talán a jövő hó vége felé lesz a népgyűlés az önálló vámterület érdekében, kezdetben ugylátszott, hogy kormányparti vezérférfiak is csatlakoznak a mozgalomhoz, sőt a rendezés egy részét is magukra vállalták, most pedig, a mióta köz-tudomásu, hogy a függetlenségi központi párt és annak tagjai a képviselők, beosztva maguk közt a munkát, irányító és tevékeny részt kívánnak venni az akcióban, a kormányparti, de az önálló vámterület alapján álló férfiak bizonyos elhidegüléssel kezdenek félrehúzódní.

Megint a visszavonás, a rideg pártkorlátok.

Hát nincs Magyarországnak már egy kérdése sem, a hol egyesülni lehessen? Hát már sohasem látjuk be az egyesülésben

rejltő erőt, a melylyel Ausztriának törekvéseit, a mik gazdasági tönkretételünket célozzák, vissza lehetne verni?

Vagy nem tudunk tanulni az osztrák pártoktól, amelyeknek annyi s oly mély elvi különbség választ el különben egymástól minden kérdésben, de a mikor Magyarországról van szó, mégis olyan egyekké tudnak lenni?

Igazán szomorú és szégyenletes ez az állapot s ősi bűne a magyarnak.

Legalább városunkban legyünk egyek s a különböző pártokhoz tartozók most ebben a kérdésben fogjanak őszintén kezet egymással.

SZÍNHÁZ.

„Pogány Gábor.”

A színi évad egyik legjobb és legszebb darabja Ferenczy Ferencznek szombaton előadott „Pogány Gábor” című drámája. Díszelőadásul adták a helyi „Székely Társaság” javára.

E színi előadásával két cél szolgálataiban állott Nádassy igazgató, mert míg egyik oldalról a hazafiasság oltárán áldozott, addig teljes elismerés illeti magáért a darab színrehozataláért.

A pogányvári kastély adósságban uszik s a tulajdonosa feje fölött maholnap öszesapnak a hullámok. Az ifju báró Pogány Gábor Párisban növekedett. Hazája tehát ott volt. Hivják Amerikába, de szeretné gazdag házasság révén megmenteni az ősi birtokot. Meg is van az alkalma, mert éppen látogatóban van a gazdag Lindner Berta. Azonban Pogány báró mint előkelő magyar ur, de főleg gyöngéd érzelmű s nemes gondolkozásu pénzért nem igen akarná magát eladni. Régi vonzalma Pogány Anna, a kastélyban levő szegény rokona iránt van. E körül játszik a darab meséje, mely tele van egészséges léggörrel, igazi élettellel.

Az est fénypontja Komlóssy Ponka (Pogány Anna) volt. Ilyen helyes, naiv és diszkrét alakítást, eddig alig láttunk Komlóssytól s nagyon kár, hogy a közönség közönyös maradt iránta.

A másik felvonás szép jelenetében valóságos remekelt. Méltó partnere volt Almásy Endre (báró Pogány Gábor), kinek Komlóssy után az est sikeréből legtöbb jutott. Sajnáljuk Kürthy Margitot, hogy nem tudta beleélni magát szerepébe. A Nagy Vilma, az alapítványi hölgyet természetesen adta. Hevessy a tisztartó es kicsiny szerepében Gonda Pista, mint báró Pogány Péter, ügyesen játszottak. Mezey Béláné, öz. Pogány Péterné, ha több érzéssel adja, kitünő lett volna. Kardos (Kovács Zoltán) jobb is lehetett volna. A színház tele volt.

Végül: ez a darab egyike volt a legjobb előadásoknak.

„Stern Izsák.”

Vasárnap este Berg O. F. énekes életképe „Stern Izsák” került színre. Tisztay Miksa jutalomjátékául leszállított helyiakkal — tele ház előtt, zenekar nélkül zónáson. Az ilyen előadást szívesen elgedjük s jövőre nem kérünk többet belőle.

H I R E K.

Marosvásárhely, 1902. július 15.

„Uj sir van a temetőben . . .”

Az égből megzendült az angyalok kara és a földön letört egy virág; az ideális szeretet fáklója kigyuladt a lélek birodalmában.

Kereste a boldogságot és nem találta meg közöttünk. Elment keresni más világba, oda, a hol minden oly szüzi tiszta, mint az ő lelke volt. Ti, ifju szép leányok, hintetek virágot a koporsójára!

Az áldott jóságú leány: Gyulai Annuska pihen ravatalán. Hidegen, mozdulatlanul, de átszellemült arczezal. Könnyek árja fakad a szemekből és magyarázat nélkül, lesújtva állunk a gyászház kapujában.

Miért . . . miért?

A valódi, az igaz szeretet nem filozófál, hanem bekötött szemekkel vezet a könnyörtelen végzet felé.

Az égi korus pedig zengje tovább Jézus kilencszer ismételt makarizsmáját, hogy boldogok a lelki szegények és boldogok a tisztaszívűek . . .

— **Templomszentelés és táncmulatság.** Vasárnap délelőtt szentelte fel Ferencz József kolozsvári unitárius püspök a szentháromsági új unitárius templomot. A czeremonián városunkból és vidékről nagyon sokan vettek részt. Délben nagy díszebéd volt a püspök tiszteletére. Este kezdetét vette a táncmulatság, hogy vége se legyen, csak a reggeli órákban.

— **Esküvő.** Ma esküdött örök hűséget Lengyel Rudolf kolozsvári vasuti szám-tiszt Westfall Ágoston helyi derék polgártársunk kedves és szép leányának — Iduskának. A fényes esküvön jelen volt a rokonság és jóbarátok nagy száma. A kötött frigyhez örökké tartó boldogságot kívánunk.

— **Iparosok gyűlése.** Tegnap délután Tóthfalusy József ref. lelkész elnöklése alatt tartotta meg — nagyszámu érdeklődők jelenlétében — alakuló közgyűlését a belügyminiszter által betegsegélyzői jellegétől megfosztott „Iparos Egyesületi Betegsegélyő Pénztár”. Ez a kalommal ki-mondották, hogy egyesületüket újból meg-

Az áramfogyasztásnál 75% megtakarítás

éretik el az ujonnan szabadalmazott „G. G.” izzótestek által.
Kapható Fischer Gyula és fiaí czégnél Marosvásárhelyt.

alakítják és pedig a miniszter rendeletének értelmében „Iparos Önképző és Betegsegélyező Egylet” czímen, s az alapszabályokat felterjesztik jóváhagyás végett a miniszterhez. Tekintettel arra, hogy iparosainknak ez egyletre főltöbb nagy szükség van, ennek méltatására még visszatérünk.

— **Mulatság.** Radnóthon szombaton este szép és kedélyes mulatságot rendezett a község ifjusága, a mely úgy erkölcsi, mint anyagi oldalát véve a dolognak, kitünően sikerült. A kedélyes mulatság még napfeljöttök is tartott s a publikum csak 7 óraker kezdett oszlani.

— **A hős szabó.** Tegnap történt Ny-Szeredában, hogy Orbán Gyula férfi-szabó összekülönbözött házigazdájának fiával, Magyar Mózessel, a bős szabó a veszekedés hevében egy éles baltát ragadoit s azzal úgy vágta homlokot és orrát egészen ketté hasította. A súlyosan sebesült Magyar Mózest dr. Lőte Lajos azonnal gondozás alá vette, de életben maradásához nincs remény. A hős szabó önként jelentkezett a csendőrségnél.

— **A közsig.** tanfolyam hallgatóinak vizsgája a befejezés felé közeledik. Eddigelő az eredmény nem mondható valami fényesnek, mert nyakra-főre buknak az urfiak. Ja, a ki egész évben nem tanul, az nem is tudhat — ki mint vet, úgy arat.

— **Nyarád-Szeredában.** Szombaton este fényes és jól sikerült mulatság volt, melyen a kerület képviselője, Dr. Gál Sándor is jelen volt. Ott volt a kézdívárshelyi kerület fiatal képviselője, Ráth Endre is. Városunkból is számosan rándultak át a jól sikerült a mulatságra.

— **Csikai zenekara városunkban.** Csikai György kiemes Kolozsvár híres cigányprimása f. hó 16-ától kezdve a „Kabai asszony”-hoz czímzett (régí Letzterféle) vendéglőben zeneestélyt tart.

— **Jóindulatú figyelmeztetés.** Egyik vidéki lapban olvassuk a következő érdekes apróhírdetést:

Három tégely.

Egy ur a napokban három tégelyt lopott el fűszerkereskedéséből. Tévédések okerülése végett figyelmeztetem az illetőt, nehogy megegye, a mit ellopott, mert az nem huskivonat, hanem légyesíríz. Ha pedig megette, gyorsan igyék rája mézszívet, nehogy belehaljon.

Tisztelettel
Tóth Pál.

Aztán mondja még valaki, hogy nincsenek önzetlen emberek a világon!

— **A magyar „Gotterhalte.”**

Most, mikor a Gotterhalte-val minduntalan bosszantják a magyar ember fülét, érdekesnek tartjuk az alábbi történetet elbeszélni, mely Bruck-Ujfaluban történt 1900. június 24-én, mikor Moson vármegye közönsége a király mellszobrát leleplezte. A polgári és katonai színezetű ünnepélyen megjelent az egész vidék lakossága, képviselve voltak a szomszédos törvényhatóságok, részt vett benne a bracki tábor valamennyi fő- és törzstiszteje és a király képviselőjében egyik főherczeg is. Az ünnepély tábori misével kezdődött, a melyen szokás szerint többször elhangzott a Gotterhalte. Már vége

felé járt a mise, a deputátus uraknak kényelmetlenné kezdett válni a nagy hőégben a magyar diszruha és a kik tehettek, bevonultak a tábori sátrak alá. Gy. város deputátusai K. főjegyző és Sz. főügyész épen egyik tábori sátorban beszélgettek, mikor felhangzott a Gotterhalte és hátuk mögött megszóllal egy marczona hadfi:

— Meine Herr die Mütze herunter!

A főjegyző visszanéz és látva, hogy a magasrangú katona felszólalása rájuk vonatkozik, esendes rezignációval mondja kollegájának:

— No édes nászom, ha muszáj, hát stivegeijük meg a németet, — mire levették fővegeiket.

A tábori mise után a közönség a királyszobor elé vonult, a hol gróf Pálffy-Daun Vilmos mosonvármegyei főispán és Pogány alispán fogadták a felség képviselőjében megjelent főherczeget s a polgári és katonai méltóságokat és küldöttségeket. A küldöttségek elhelyezkedvén, a bruck-ujfalusi dalárda rázendített a Himnuszra, mire K. főjegyző oldalba löki mellette álló kollégáját és hangosan mondja:

— Meine Herr die Mütze herunter!

Meghallotta ezt Pálffy főispán, ki a főherczeggel épen szemközt állott és elérte a dolgot, leemelte kalpagját, mire a főherczeg is tábori sapkájához nyult és némi habozás után levette fejéről. Ezt látva a sok fő- és törzs-tiszt, kénytelen-kelletlen leemelték egymásután fővegeiket és fűdetlen fővel hallgatták végig Kölcsei Himnuszát. Az egyik tábori tiszt azonban sehogyszem akarta a dolgot megérteni és ismételve hajtogatta:

— Was ist den das, was ist den das?

Mire a főjegyző visszafordul és oda szól neki ékes németiséggel:

— Ez a magyar Gotterhalte.

Közönség köréből.*)

Adókitétel.

A Székelység tek. Szerkesztőségének Helyben.

A „Székelység” f. hó 11-ik számában olvastam, hogy a III. oszt. kereseti adóra vonatkozó adókiizámitási javaslatokat kitüntető lajstrom a városi adóhivatalnál közszemlére ki van téve.

Ez a körülmény nem felel meg a valósnak, mert mint hallom a pénzügyigazgatóság csak a hirdetményeket bocsátotta ki, de az említett lajstromot a városi pénztárhoz még mindig nem küldte le.

Mit gondol a pénzügyigazgatóság, hogy a polgárok ideje csak arra való, hogy boldogjában járja az adóhivatalt?

Ugy látszik: Nem tudja János, hogy mit csinál Janesi. B. S.

CSARNOK.

A molnárné.

(Regényes beszély)

— Fiu, eredj magad! — mondá legényének egy félig levetközött férfi, ki egy félig kiterített szőnyegen hevert, csupán

egy kaftán s egy fez volt kényelme részese — Eredj, hivid el a molnárt, végeznem kell vén fejevel, az ördög elviszi, ha részeg.

— S te, — szólítá meg a másikat, ki egy nagy knállal a tüzhely előtt állott, lefittyenő bajuszával, zöld spenczerbe bujtatva, — hozd föl a pinczetokot a borral és hozzá danzigi likört, egy kissé hűvös van, melegítőt kell bevenni és a vendéget is ellátni . . .

— Eh, ifju uram, — viszonzá az öreg a mint egy bográcsot emelt le e tüzről, — csak rem kell mélyen nézni az üvegbe. . .

E szavakra fejét csóválta s heverészó gazdájához közeledve, flyltatá:

— Tudja Isten, miféle szerencsétlenség ér még ma bennünket. Az imént valami huzott, hogy nézzek szét a bokrok közt, közeledek, neszt hallok; oda nézek, két farkas-vagy macskaszem mered rám a sőtétben. Elriasztom, gondolám, ha, vad, hát elszalad. Tapsolok — hiába! Rám néznek, botot emelek — néznek . . . Oh, én ismerem ezeket a madarakat! Rosszabbak a baziliskus szeménél. Akárhogy kürtölök is a mieink, hogy kiirtották gyökerestül a gonoszt, úgy tetszik nekem, hogy azok még a mi hájunkat kiolvasztják.

— Ostobaság, egyéb semmi! — viszonzá az urfi, nagy füstgomolyokat fujva maga előtt. — Huzz egy jót a bütykösből, hogy a szemed szikrázzék belé, ha már elfelejtetted, hogy a vajda a hajdukat mind özszezfogdosta s vezetőiket régen felkötötte. Minden Vatazka egy közönséges paraszt és a nemesi kard nem bot s a parasztot bottal nem fogod agyon verni, érted?

— Hanem én azért megtöltöttem a pisztolyokat. Töltés dolgában nincs hiány. A ki vigyáz, azt az Isten oltalmába veszi. Mert hiába, Ukrania nem Varsó, az öreg ur nincs itt, hogy váltságdíjt fizessen értünk a hajduknak, mint akkor Pocajevben a zsidóknak, mikor . . .

— Fogd be a szádat, te feketeszemű Mazur! Ha még egyet szólsz, levágom a füleidet.

S mérgében fölkapta a mellette levő handzsárt.

— Vak mazur! Hanem azért jobban látok, mint ő két szemmel. Szépen belekerültünk, mint Pilátus a Krédóba; ej, zug valami a fülembé, olyan rossz érzetem van, és a Brisz is olyan szomorú, mint én.

Ezzel megsimogatta a szelindeket, mely lesütött fővel kivette a magában beszélgető majorost.

— Bezzeg nem fért el eddig senkitől most elereszti fülét, farkát . . . ej, ej.

Lement az udvarra, a fekete bőrrel bevont kocsihoz, mely mellett három fölhámozott ló toporzékolt, a krakói kumetet zörgetve. Kivette a pinczetokot a kocsiából, odakiáltott az egyik kocsisnak, hogy jól vigyázzon s ébren legyen s ha a szükség egy hozza magával, azonnal fogja be. A sihederre nem nagy hatással voltak e szavak, mert lahota követte a dévaj körben az öreg megjegyzéseit. A vén ember fejét rázta s megint bement a házba, hol a molnárt az urfival beszédbe elegyedve találta.

— Bort ide, te unalmas patrontás! Talán az ó-városban vltál azóta? — kiáltá a fiatal huszárhadnagy, mert ez a titulus

kompetált az urfinak, akit sokan ismertek híres verekedéseiről, kiesapongó kedélyéről s városi otthonjában elkövetett csinjairól. Atyja belefáradt a sok adóssággfizetésbe s nem helyeselhető dolgainak elsimitásába, azért megvásárolta neki e tisztességes, ezimet s kivitte, hogy tegyék át Ukrajnába, hol vagy az ördög elevenen elviszi, vagy tisztességes ember válik belőle. Hanem a hadnagy cím nem oltalmazta meg ezen az új földön se attól, hogy esetlenségeket el ne kövessen. A főváros szépségei hozzászoktatták a könnyű diadalokhoz s azért is megkísértette szerénységét, hanem lilium kacsók helyett dorongokkal fogadták. Ilyen szégyent a becsület törvényei szerint csak vérrel lehet lemosni. Verekedett is, de rendszeren ő húzta a kurtábat, és ezt kama-tostul az ukrániaknak szánta visszafizetni.

(Folyt. köv.)

Főmunkatárs: *Oroszlány Gábor.***Vendéglő átvétel.**

Van szerencsém a n. é. fürdő közönség becses tudására hozni, hogy

Borszéken a *
* **Mélik szállodát**

a fürdőidényre átvetem s ott jó ételek és italokról gondoskodtam.

Jutányos árak. Pontos kiszolgálás.

Magamat a nagyérdemű fürdőközönség pártfogásába ajánlva

vagyok tisztelettel

Letzter Samu

vendéglős.

Hülséből eredő bántalmak ellen
(köszvény, csusz, hát-, oldal-, derék-, kar- és lábfájás) gyors és biztos hatású bedörzsölő gyógyszer a

Rheuma-kenőcs.

Párszori bedörzsölésre a legkinosabb fájdalmakat is megszünteti. — Ára 1 s 2 korona.

Ördélyi fogcsepp,

a legerősebb fogfájást pár perc alatt elmulasztja. — Ára 60 fillér.

Kaphatók egyedül a

Dr. BERNÁDY-féle gyógyszerárban

Marosvásárhelyen a legrégebb, kiténő hírnévnek örvendő gyógyszerárban.

Az

„Erzsébet“ kávéház

a **Szentgyörgy-utca 6. szám** alatt, a Főter közelében, jó forgalmu helyen, a mai kor igényeinek teljesen megfelelően berendezve, 2 tekeasztallal, az emeletén 7 szobával, a melyek vendégszobáknak is berendezhetők, a bérlet elhalálózása következtében jutányos árban

esetleg az emelet nélkül is

haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni a háztulajdonos **Jakobi G.** kalapkereskedőnél Marosvásárhelyt, Kossuth Lajos utca.

Tetemesen leszállított ár!

Olcsó Tüzi-lécz és bükkfa-raktár.

A n. é. közönség b. figyelmet bátorkodva felhívni **Szentgyörgy kültelep** (Felső-vasút-utca) 7. szám alatt levő

száraz bükkfa raktáromra.

Rövidre vágott, nem usztatott métermázsanként házhoz szállítva

50 krajczár.

Ugyanitt kapható kiténő

száraz tüzi-lécz,

hol az elárusítást kis mértékben is eszközölöm. A raktárnál 100 kiló pontosan kimérve 50 krajczár. Házhoz szállítva 60 krajczár. Kiténő tiszta bükkfa. Pontos kimérés.

Telefonszám 171.

Tisztelettel

Beer Józsefné

Megrendeléseket

Bartfja Károly kereskedő

is elfogad.

A „M.-Vásárhelyi Ipari Hitelszövetkezet

mint az országos központi hitelszövetkezet tagja

Szabóipari szakcsoportjánál

kiténő hazai és külföldi szövetkeztől olcsó ruhák készíttetnek. — **EGYENRUHÁK** szállítása a cs. és kir. hadsereg és a m. kir. honvédségi tiszturak, a csendőrség és pénzügyőrség, valamint festőletek, alkalmazottak, rendőrök és szolgák részére a legkiténőbb hazai kelmékből **jutányos árban elvállaltatik.**

Építő-ipari szakcsoportja

bármely építkezésre, egy magán, mint középületek, hid- és utépítésekre;

a **SZÖVETKEZET MAGA** vas- és fémipari munkálatokra **jutányos árban vállalkozik.**

* * * **Szövetkezeti elv: szoliditás, olcsóság, pontosság!** * * *

Ugyanott a „FONCIERE“ pesti biztosító intézet ügynöksége, mely elfogad mindenféle biztosításokat.

Bőripari szakcsoportjánál

a **CZIPÉSZ** és **CSIZMARÉSZITŐ TÁCOK** részére raktáron tartatnak a legjobb szükségleti cikkek. A közönség részéről elfogadtnak megrendelések mindenféle lábbelikre. — Hivatalt alkalmazottak, csendőrség, pénzügyőrség, rendőrség és szolgák részére a lábbelik szállítása a **legjutányosabb áron eszközöltetik.**

faipari szakcsoportja

mindennemű butor- és épületasztalos, esztergályos s bármely más faipari munkára — és